

[Ragnhild Andersen.]

talt 660 kr. lavere. Pensionen til enlige er højest i København, 3 360 kr., i landkommunerne 2 952 kr. Det er vel værd at standse op et øjeblik og se på disse beløb. 2 952 kr. vil den 1. oktober 1957 i landkommunerne være pensionen til en enligt stillet rentemodtager, til den tid en enligt stillet folkepensionist. Hånden på hjertet: 250 kr. om måneden er betydeligt mere, end hvad denne rentemodtager har i dag, men er det tilstrækkeligt til, at vi kan sige, at her kan vi blive stående, og mene, at 250 kr. om måneden — knap og nap, er det jo — er nok til, at en ældre person kan leve forsvareligt ude i en landkommune?

Jeg tror, at man ikke kan standse op ved dette, og jeg tror, at i det lange løb vil denne forbedring, som gennemføres den 1. oktober næste år, ikke være tilstrækkelig til, at man kan sige, at vi har givet sådanne ældre tryghed i alderdommen. Her kommer naturligvis til, at havde man ophævet zonegrænserne, ville der være sket et betydeligt skridt for disse enligt stillede ude i landkommunerne henimod større tryghed, men vort forslag herom har man jo forkastet her i formiddags.

Forhøjelserne på 400, 500 og 600 kr. til ægtepar og $\frac{2}{3}$ heraf til enlige er imidlertid — det vil jeg meget understrege — en mærkbar forbedring for de dårligst stillede, de nulevende rentemodtagere i vort land og de mange, der vil komme til som rentemodtagere i de nærmeste år, og denne forhøjelse af deres månedlige og årlige indtægt er efter mit partis opfattelse den betydeligste gevinst i dette lovforslag. Men der er også andre fremskridt af betydning i loven. Der er fremskridtene for invaliderne, der er ændringen af fradragsreglerne, altsammen noget, som er med til at gøre forslaget til en på væsentlige områder bedre lov end den, vi har i øjeblikket. Fordi loven indeholder denne forbedring til de dårligst stillede og hårdt trængende rentemodtagere, forbedringerne til invaliderne og forbedringerne med hensyn til fradragsreglerne,

men først og fremmest på grund af forbedringerne til rentemodtagerne, vil mit parti stemme for dette lovforslag ved den endelige afstemning. Vi har i årenes løb sat vore kræfter ind for at få forbedret de ældres forhold. Det vil vi også gøre i fremtiden, og vi vil ved at stemme for dette forslag tilkendegive, at vi værdsætter det, når man gennemfører sådanne forbedringer, selvom vi havde sat pris på, at man i al fald havde undladt at komme med de to ændringer, som vi ikke anser for rigtige, nemlig aldersgrænsens forhøjelse og den nye skat, der indgår i folkepensionsforslaget.

Lovforslaget indeholder nu bestemmelser om pension til de bedst bemidlede her i landet. Det er pensionen på de 1 020 kr. for ægtepar og de 684 kr. for enligt stillede, som alle undtagen tjenestemændene i fremtiden skal have i folkepension. Mit parti havde foretrukket at vente dermed til det tidspunkt, da de mindrebemidlede havde fået deres pension hævet op til $\frac{2}{3}$ af gennemsnitsindtægten for forsørgere her i landet. Man skal huske på, at ud af de 200 mill. kr., som er merudgiften til denne folkepension, går alene de 60 mill. kr. hvert år til pension til de bedst bemidlede, altså i form af den ikke indtægtsregulerede folkepension. Jeg tror, at mange mennesker også efter denne lovs vedtagelse vil give kommunisterne ret i, at når man har lempet fradragsreglerne, som sket er, forbedret dem, sådan som de er blevet forbedret, kunne man med god rimelighed have ladet mennesker med stor eller forholdsvis stor indtægt i alderdommen vente med denne pension, til man havde sikret en forsvarlig og tryk ordning for de mindst bemidlede. Jeg tror, man vil give os ret i, at de 60 mill. kr. havde været bedre anvendt til forbedring af de mindrebemidlede kår fremefter.

Mit parti har desværre ikke kunnet komme igennem med dette synspunkt, endskønt — som jeg allerede sagde det i formiddags — det er min opfattelse, at et flertal her i salen utvivlsomt havde foretrukket en ordning, der i hvert fald foreløbig